

ષટ્પ્રાભૃતમાં દન્ત્ય નકારના પ્રયોગ

ડૉ. શોભના આર. શાહ

દિગમ્બર પરંપરામાં આચાર્ય કુન્દકુન્દ સૌથી પ્રસિદ્ધ અને સર્વાધિક પૂજનીય આચાર્ય માનવામાં આવે છે. ભગવાન ગौતમસ્વામી પછી તરત જ કુન્દકુન્દાચાર્યનું સ્થાન આવે છે. કુન્દકુન્દાચાર્યના નામથી પ્રચલિત ષટ્પ્રાભૃત^૧ (ર્દશન, ચારિત્ર, સૂત્ર, બોધ, ભાવ અને મોક્ષપ્રાભૃત) ઉપરાંત લિંગપ્રાભૃત, શીલપ્રાભૃત, રયણસાર અને બારહઅણવેક્ખા આ પાંચ ગ્રન્થ પ્રકાશિત કરવામાં આવ્યા છે. તેમના રચિત દર્શનપ્રાભૃતમાં ૨૯ ગાથાઓ, ચારિત્ર પ્રાભૃતમાં ૨૬ ગાથાઓ, સૂત્રપ્રાભૃતમાં ૨૧ ગાથાઓ, બોધપ્રાભૃતમાં ૫૬ ગાથાઓ, ભાવપ્રાભૃતમાં ૧૭૫ ગાથાઓ અને મોક્ષપ્રાભૃતમાં ૭૫ ગાથાઓ આપવામાં આવી છે.

ષટ્પ્રાભૃતમાં પ્રારંભિક દન્ત્ય નકાર અને (સામાસિક)^૨ મધ્યવર્તી દન્ત્ય નકાર મળે છે. શૌરસેનો અને મહારાષ્ટ્રી પ્રાકૃતમાં દન્ત્ય નકારનો પ્રયોગ સામાન્ય રીતે જોવા મળ્યો નથી. શૈતામ્બરોના અર્ધમાગધી આગમ ગ્રન્થોમાં પ્રારંભમાં દન્ત્ય નકારનો પ્રયોગ બહુલતાથી મળે છે, અને ક્યારેક ક્યારેક મધ્યવર્તી નકારનો પ્રયોગ પણ મળે છે. દિગમ્બર જૈનોના શૌરસેની ભાષાના ગ્રન્થોમાં પ્રારંભમાં અને મધ્યમાં દન્ત્ય નકારના બદલામાં પ્રાય: મૂર્ધન્ય ણકાર જ મળે છે. પરંતુ ષટ્પ્રાભૃતમાં કેટલાક એવા પ્રયોગ પણ મળે છે જેમા પ્રારંભમાં અને (સામાસિક) મધ્યવર્તી દન્ત્ય નકારના માટે દન્ત્ય નકાર મળે છે. પાલિ ત્રિપિટક, પ્રાચીન શિલાલેખ અને અર્ધમાગધી ભાષાના પ્રયોગોને જોતાં એ સ્પષ્ટ છે કે પ્રાચીનતમ પ્રાકૃત રચનાઓમાં દન્ત્ય નકાર યથાવત રહેતો હતો. પરંતુ પાછલથી પ્રાકૃત વ્યાકરણના નિયમોના પ્રભાવમાં આવીને દન્ત્ય નકારને મૂર્ધન્ય ણકારમાં બદલી દેવામાં આવ્યો. આ દૃષ્ટિથી ષટ્પ્રાભૃતમાં દન્ત્ય નકારવાળા પ્રયોગ ધ્યાન આપવા યોગ્ય છે જે પ્રાચીન પરંપરાથી પ્રભાવિત છે અને આ પ્રમાણે છે.

अध्यायनुं नाम	पृष्ठनं.	श्लोकनं.	प्रारंभिक मध्यवर्ती (सामासिक)नकार
दर्शनप्राभृत	२३	२९	-निमित्ते
चारित्र प्राभृत	३६	९	निष्वाणं
	४१	१८	नियगुण-
	४२	२०, २०, २७	निरायारं
	४९	३३	-निवासो
सूत्र प्राभृत	६१	१०	निच्छ्वेल-
	६२	१२	निज्जरा-
	६३	१५	निरवसेसाइं
	६४	१८	न
	६५	१९	निरायारो
	७०	२७	नियत्ता, नियत्ताइं
बोधप्राभृत	७८	१०	निगंथ
	८२	१३	निरुवमम्, निम्मिविय
	८२	१४	निगंथ
	९२	२७	निम्मवं
	१०८	४४	निरावेक्खा
	११२	४८	निरावेक्खा
	११९	५५	-निमित्तं
भावप्राभृत	१३०	३	-निमित्तं
	१३०	४	न
	१३१	७	-निगंथ-
	१३३	९	निरंतरं,-नरय-
	१३५	१२	-निलएसु
	१४५	२८	नियोग-

१५३	३९	नवदसमासेहिं
१७१	४६	नियाण-, न
१८३	४९	नरयं
२०१	५४	नगोण
२०४	५७	निम्मर्ति-
२०५	६०	-निम्मलं
२१०	६७	नारय-, नगा
२११	६८	नगो(३बार), न
२१४	७१	निष्पवासो, निष्पल-, निगुण, नलसवणो, नगरूक्वेण
२१५	७२	न, -निगंथा
२१६	७३	नगो
२१९	७७	-नाम-
२३३	८२	-निमित्तं(२बार)
२३४	८४	निरवसेसाइं
२३५	८६	-नरयं
२३७	८७	निरत्थओ
२४०	९१	निम्मह
२४७	९८	नर-
२५४	१०२	न
२५६	१०५	निदुर-
	१०६	-निमित्तं
२५६	१०८	नराणं
२६१	१११	नईहितो
२८०	१३०	न
२८२	१३३	निरंतरं
२८२	१३४	-निमित्तं

मोक्षप्राभृत	३१२	१२	निम्ममो, निरारम्भो
	३२०	२५	निरङ्ग
	३२१	२६	निस्सरिदुं
	३२९	३९	न
	३३२	४५	निम्मल-
	३३३	४६	न
	३४०	४७	नियमेण
	३६१	८०	निगंथ-
	३६५	८६	निक्षेप, सुनिम्मलं
	३६६	८८	नरवरा
	३६७	९०	निगंथे
शीप्राभृत	३८६	८	न
	३९०	३०	नरयं

मध्यवर्ती दन्त्य नकार

भावप्राभृत २७३ १२१ -अनिल-

उपर्युक्त तारणथी ए फलित थाय छे के प्राचीनकाळमां शौरसेनी भाषाना ग्रंथोमां दन्त्य नकारना बदलामां मूर्धन्य ‘णकार’ ना प्रयोग रुढ न हता.

संदर्भ ग्रन्थ :

१. श्रीमल्कुन्दकुन्दाचार्यविरचितः षट्प्राभृतादि संग्रहः ।
श्री माणिकचन्द्र दिगम्बर जैन ग्रंथमाला समिति । १९७७
२. समासना बीजा शब्दनो प्रारंभिक नकार लेवामां आव्यो छे, जेनी भ्रागळ डेस (-) मूकवामां आवी छे.

षट्प्राभृतमां विभक्तिरहित शब्दरूप

कुन्दकुन्दाचार्यना नामथी प्रचलित षट्प्राभृत^१ ग्रन्थमां दर्शनप्राभृतमां २९ गाथाओ, चारित्रप्राभृत २६ गाथाओ, सूत्र प्राभृतमां २१ गाथाओ, बोधप्राभृतमां ५६ गाथाओ, भावप्राभृतमां १७५ गाथाओ, अनो मोक्ष प्राभृतमां ७५ गाथाओ आपवामां आवेली छे. जेमां केटलाक विभक्तिरहित प्रयोगो उपलब्ध थाय छे. छन्द जाळववा माटे विभक्तिनो लोप करवामां आव्यो छे. आवी प्रवृत्ति अपभ्रंश भाषामां बधारे जोवा भळे छे. तेथी अनुमान करी शकाय के तेना उपर अपभ्रंशनो प्रभाव जोवा मळे छे. आधी एम कही शकाय के आ कृतिओ कुन्दकुन्दाचार्यना समयनी होय तेम जणातुं नथी, अने तेमना समयनी होय ज, तो तेमनो समय घणो पाछल लाववो पडे. आनां उदाहरण नीचे मुजब छे.

अध्यायनुं	पृ.नं.	श्लोक	शब्द प्रयोग	प्राकृत मूळ रूप
नाम		नं.		
दर्शन प्राभृत	७	९	दोस(दोषान्)	दोसा
	१०	१०	परिवार (परिवारस्य)	परिवारस्स
	१८	१९	तच्च(तत्वानि)	तच्चाणि
	१९	२१	पढम (प्रथमम्)	पढमं
	३०	२	दंसण (दर्शनम्)	दंसणं
चारित्र प्राभृत	३१	३	दुविह (द्विविधम्)	दुविहं
	३३	६	-दोस (दोषान्)	दोसा
	३४	७	णिस्संकिय (निःशंकितम्)	णिस्संकियं
			णिकंखिय (निःकांक्षितम्)	णिकंखियं
			उवगूहण(उपगूहनम्)	उवगूहणं
			वच्छल्ल (वात्सल्यम्)	वच्छल्लं
	३६	१०	अवगूहण (उपगूहनम्)	अवगूहणं
	३८	१५	पव्वज्ज(प्रव्रज्यायाम्)	पव्वज्जाए
	३८	१७	-दंसण(दर्शनेन)	दंसणेण

४२	२०	रहिय (रहिते)	रहिए
४२	२१	दंसण (दर्शनम्)	दसणं
		वय(ब्रतम्)	वयं
		सामाइय (सामायिकम्)	सामइयं
		पोसह (प्रोषधम्)	पोसहं
		सचित्त (सचित्तम्)	सचित्तं
४५	२४	-परिम (परिमाणम्)	परिमाणं
४५	२५	चउत्थ(चतुर्थम्)	चउत्थं
४७	२९	पंचम (पञ्चमम्)	पंचमं
५०	३५	अपरिगह (अपरिगहे)	अपरिगहे
५१	३६	आदाण (आदाणम्)	आदाणं
५५	४४	फुडु (स्फुटम्) फुडं (अपभ्रंश शब्द)	
सूत्र प्राभृत	५६	सिवमग्ग (शिवमार्गे)	सिवमग्गे
	६६	कुत्त (उक्तम्)	कुत्तं
बोधप्राभृत	६८	कह (कथम्)	कहं
	७७	चेइय (चैत्यम्)	चेइयं
	८५	विणय (विनयम्)	विणयं
		दंसण (दर्शनम्)	दंसणं
८९	२३	सुदगुण (श्रुतगुणः)	सुदगुणो
९५	२९	दंसण (दर्शने)	दंसणे
१००	३३	इंदिय (इन्द्रिये)	इंदिये
		कसाय (कषाये)	कसाये
		संजम (संजमे)	संजमे
		लेसा (लेश्यायाम्)	लेसाए
		सम्मत (सम्यक्त्वे)	सम्मते
		सण्णि(संज्ञिनि)	सण्णिम्पि
१०३	३७	सिंहाण (सिंहाणः)	सिंहाणो
		खेल(खेलः)	खेलो

भावप्राभृत	१२०	५६	सिल (शिलायाम्)	सिलाए
	१३२	८	जिणभावणा (जिनभावनाम्)	जिणभावण
	१३४	११	आगंतुक (आगंतुकम्)	आगंतुकं
	१३८	१५	इङ्गि (ऋद्धिम्)	इङ्गि
			माहप्प (माहात्म्यम्)	माहप्पं
			बहुविह (बहुविधम्)	बहुविहं
	१४५	२९	पर्चिदिय (पञ्चेन्द्रियाणाम्)	पर्चिदियाणं
	१४६	३१	फुड़ (स्फुटम्)	फुडं (अपभ्रंश)
	१५३	३८	महाजस (महायशः)	महाजसो
	२०१	५४	कम्मपयडीण (कर्मप्रकृतीनाम्)	कम्मपयडीणं
	२०२	५५	-रहिथ- (रहितम्)	-रहियं
	२१६	७३	दोस (दोषान्)	दोसा
	२१७	७५	२१९ औहि (बोधिम्)	बोहिं
	२५५	१०४	गारव (गारवम्)	गारवं
	२६९	११९	अहृ (आर्तम्)	अहृं
			ज्ञाण (ज्यानम्)	ज्ञाणं
भावप्राभृत	२८२	१३३	महाजस (महायशः)	महाजसो
	२८३	१३५	असियसय (अशीतिशतम्)	असियसयं
	२८४	१३७	जिणपण्णत्त (जिनप्रज्ञसम्)	जिणपण्णत्तं
	२८६	१४०	उमग्ग (उन्मार्गम्)	उमग्गं
	२८८	१४४	भाविय (भावितम्)	भावियं
	२८९	१४५	पढम (प्रथमम्)	पढमं
	२९१	१४८	-दंसण (दर्शनम्)	-दंसणं
	२९२	१४९	सिव (शिवः)	सिवो
	२९९	१५६	आरूढा (आरूढाम्)	आरूढं
	२९९	१५६	-फुलिय (-पुष्पिताम्)	-फुलियं
	२९९	१५६	मायावेलि (मायावलीम्)	मायावेलि

मोक्ष प्राभृत	३७०	९४	सावय (श्रावकः)	सावयो
	३७२	९७	-भाव (-भावेन)	-भावेण

संदर्भ ग्रन्थ :

१. श्री मत्कुन्दकुन्दाचार्यविरचितः षट्प्राभृतादिसंग्रहः ।
श्री माणिकचन्द्र दिगम्बर जैन ग्रन्थमाला समिति -० १९७७

C/o आन्तरराष्ट्रीय जैन विद्या अध्ययन केन्द्र
गूजरात विद्यापीठ
अમदावाद-३८००१४

